

*Projekt Uchwały
z dnia 6 lipca 2009 r.*

Uchwała nr
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia

w sprawie wyrażenia zgody na wzniesienie pomnika

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Wyraża się zgodę na wzniesienie przez Towarzystwo Przyjaciół Ostrołęki pomnika dr. Józefa Psarskiego.
2. Pomnik zostanie wzniesiony na nieruchomości oznaczonej numerem geodezyjnym 20693 położonej u zbiegu ulic Stanisława Staszica i gen. Tadeusza Kościuszki w Ostrołęce – skwer im. dr. Józefa Psarskiego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrołęki.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Uzasadnienie do projektu uchwały Rady Miasta Ostrołęki z dnia 6 lipca 2009 r.
w sprawie wyrażenia zgody na wzniesienie pomnika**

Dr Józef Psarski należy do najwybitniejszych i najbardziej zasłużonych mieszkańców Ostrołęki w jej całej, ponad 600-letniej historii. Wprawdzie urodzony daleko od naszego miasta, bo w okolicach Opoczna, w zasłużonej w walce o niepodległość rodzinie szlacheckiej, lecz niemal całe swoje dorosłe życie spędził w naszym regionie.

Był on nade wszystko wielkim patriotą, co prezentował we wszystkich okresach swego życia. Walkę z zaborcą rosyjskim okupił wielokrotnymi aresztowaniami, pobytami w więzieniu i trzykrotną zsyłką na Syberię. Od młodości związany z ruchem narodowym. Był członkiem Związku Młodzieży Polskiej, tzw. Zetu, następnie Ligi Narodowej i Stronnictwa Narodowego, współpracownikiem i przyjacielem Romana Dmowskiego. Założyciel i działacz na naszym terenie Kół Oświaty Ludowej oraz Polskiej Macierzy Szkolnej, kolporter nielegalnej prasy, m.in. „Polaka” i „Młodzieży Wszechpolskiej”.

Józef Psarski był lekarzem bardzo wszechstronnym, a przy tym życzliwym, troskliwym i bezinteresownym. Nie tylko wciąż podnosił swoje kwalifikacje, ale także szkolił młodych, opracowywał również materiały szkoleniowe. Zajmował się też higieną szkolną.

Duże zasługi miał w oświacie. Nauczyciel, pedagog i wychowawca, współorganizator progimnazjum męskiego w 1913 r., założyciel i fundator Szkoły Rzemieślniczo-Przemysłowej (1921 r.), a następnie Prywatnego Trzyletniego Gimnazjum Mechanicznego (1945 r.). Swój majątek przekazał testamentem dla szkoły rzemieślniczej. Całe życie związany ze Związkiem Harcerstwa Polskiego. Twórca tej organizacji w Ostrołęce, pierwszy harcmistrz w województwie warszawskim, prowadzący zbiórki, obozy, odbierający przyrzeczenia zuchowe i przysięgi harcerskie.

W czasie okupacji niemieckiej żołnierz Armii Krajowej (pseudonim Piotr), szef służby sanitarnej w ostrołęckim obwodzie AK w stopniu porucznika, pełnomocnik rządu londyńskiego na powiat ostrołęcki, pierwszy powojenny starosta, radny Powiatowej Rady Narodowej.

Człowiek niezmiernie życzliwy innym, pomagający słabszym i biedniejszym, troszczący się o wszystkich, służący swemu miastu i jego mieszkańcom.

Za życia i wiele lat po śmierci pomijany i niedoceniany. Dziś mamy w Ostrołęce ulicę dr. Józefa Psarskiego (od 1956 r.), jego imię nosi Samodzielny Zespół Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Ostrołęce i Zespół Szkół Zawodowych nr 1 w Ostrołęce. Poświęcone są mu również dwie publikacje książkowe. W 2001 r. w plebiscycie Towarzystwa Przyjaciół Ostrołęki i „Tygodnika Ostrołęckiego” uznany najwybitniejszym ostrołęczaninem XX wieku.

W dniu 26 stycznia powołany został Komitet Honorowy Budowy Pomnika dr. Józefa Psarskiego.